

EDITORIAL

Alba-neagra, stânga-dreapta

CLAUDIU BRAN

S-a deschis sezonul la greve. Și la manifestații. Și la proteste. Profesorii, lucrătorii de la Metrorex, de la Tractorul, de peste tot. Și pentru că oamenii sunt nemulțumiți, s-a considerat că este momentul unui sondaj de opinie. Alianța DA continuă să se afle în fruntea opțiunilor electorale ale românilor, cu 47 la sută din intențiile de vot. Principalul partid de opoziție rămâne PSD – 30 la sută, urmat de PRM – 13 la sută. UDMR ar obține în cazul alegerilor 5 la sută, PNG – 2 la sută, iar PC – 1 la sută. Mai mult decât atât, s-a demonstrat ceea ce se vedea cu ochiul liber: proporțiile din Alianță s-au inversat. Astfel, dacă PD a ajuns la 62 la sută, PNL a coborât vertiginos către 35 de procente. Imediat, micile ecrane s-au umplut cu zeci de fețe de analiști politici, așa cum ne-am obișnuit de mult. Am auzit explicații peste explicații, care de care mai aiuritoare. Românul, cică, se îndreaptă către stânga, ținând cont că PD-ul, chiar dacă s-a impus în ultima vreme ca partid de dreapta, este, totuși, de stânga. Singurul partid de dreapta pierde teren. PNL-ul ar fi acesta. De ce o fi trebuind să ne învârtim în jurul cozii și să căutăm formulări care mai de care mai alambicate pentru a nu reuși să spunem lucrurilor pe nume, nu înțeleg. Problema mare este că premierul s-a dovedit chiar mai arogant decât predecesorul său. Oamenii care au ridicat PNL-ul au cam plecat. O dovedește același sondaj, care arată că Băsescu a crescut, iar premierul a scăzut în topul popularității și că după el se plasează Mona Muscă și Theodor Stolojan. Mai trebuie alte explicații? În acest timp, Ion Iliescu, un personaj care a cam ieșit din toate topurile își dădea cu părerea despre Traian Băsescu: „Este un om cu anumite limite intelectuale, nu strălucește din acest punct de vedere și, de asemenea, îi lipsește pentru funcția pe care o îndeplinește o anumită rețineră“. E clar. În concepția fostului președinte, Geoană este un prostănac, iar Băsescu pe aproape. Și uite așa, ne-am mai făcut de un top. Pe primul loc, care desemnează singurul băiat deștept din România, candidează doar Ion Iliescu. De aceea am ajuns unde am ajuns.

- ⇒ **LA ZI(D)** | Cutia cu maimuțe.....2
- ⇒ **DOSAR** | UM 0110, așa-zisa unitate anti-KGB (X).....5
- ⇒ **TOP SECRET** | Agenții noștri ilegali – adevărații 007 (XIX).....6-7
- ⇒ **REPORTAJ** | Drogații români nu pot scăpa de dependență.....9
- ⇒ **ANALIZĂ** | Crima organizată asiatică – Triadele.....11

Ion Ilie Mania a îngropat Banca Dacia Felix

pag. 3

Omul de afaceri italian de origine română este unul dintre principalii artizani ai scandalului financiar-bancar

SUB LUPĂ | pag. 4

A apărut
o nouă formă
de terorism

SCURTCIRCUIT | pag. 10

Despre
„reformele“ din
Sănătate

la zi(d)

Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe

Câteva familii sibiene revendică un oraș din județul Brașov. Este vorba despre o parte a orașului Victoria, care a fost construit pe un teren ce aparține înaintașilor acestor familii. Autoritățile au hotărât ca proprietarii să primească teren în județul Sibiu, la schimb. Următoarele cazuri vor fi rezolvate cu ajutorul celor care vând terenuri pe Lună.

Ultimul proces referitor la concesionările din Delta Dunării pe care Ministerul Mediului îl avea pe rol s-a terminat. Sen-

tința a arătat, cum altfel, că nu s-a comis nici o ilegalitate și nu a surprins pe nimeni. Așa că cei care tot insistă să susțină că în România se comit ilegalități sau că există corupție ar trebui să facă ciocul mic.

UE ne-a mai trimis o scrisoare de avertizare. În ea se cere Guvernului de la București reglementarea achizițiilor publice, protejarea dreptului de autor, sectorul veterinar, securizarea frontierelor și lupta împotriva corupției. Nu pricepem ce mai vor europenii ăștia de la

noi de vreme ce și fosta și actuala Putere par din ce în ce mai convinse că, dacă o mai exista corupție, pe ici, pe colo, corupți nu există în țara aceasta, nici de sământă.

Șeful Departamentului de Luptă Anti-fraudă a ieșit de curând în presă să-i sperie pe cei pe care îi caută. Conform domniei sale, cei care lucrează cu fonduri europene vor face pârnaie chiar și pentru un singur eurocent prost cheltuit. Până acum, a ajuns după gratii un singur funcționar al MIE, care a primit drept spagă o vacanță la

tate. Nu chiar cele cerute, dar oricum... La cum arată spitalele patriei și la cât muncește acest personal auxiliar, suntem chiar curioși ce vor face oamenii în momentul în care vor fi în grevă. La cafele, la bătă, prin oraș? Hm, sună cunoscut.

Probabil că programul nu se va schimba mai deloc față de cel de acum.

Ne vine sau nu să credem, se cam apropie sărbătorile de iarnă. Polițiștii au început deja să aresteze întreprinzătorii care s-au apucat, hotărâți, să fure brazi. Vedeți ce înseamnă lipsa de educație? Dacă ar fi făcut un mic studiu de piață, hoții ar fi ajuns la concluzia că-și pun degeaba pielea la bătaie. Pe an ce trece, tot mai mulți români

cer vrea să-și facă o colecție de adrese pentru a intra în Guinness Book a făcut deja sute de victime. Instituțiile statului român, cărora li se cere să trimită scrisoarea la alte zece instituții, și-au găsit, în sfârșit, de lucru. De la funcționari și până la

nume grele ale unor persoane care conduc instituții ale statului s-au molipsit de joaca cu scrisoarea. Pe banii statului și în timpul serviciului. Nici nu mai știm cum se poate comenta știrea aceasta.

Inspekția Muncii a aplicat unei ferme din județul Iași o amendă de un miliard de lei. Dacă facem un calcul simplu, la câți români muncesc la negru și ținând cont de proporția pe care o are economia subterană,

ajung să cumpere, în locul clasicului brăduț, câteva crenguțe. Sărăcia, bat-o vina! Și dacă lucrurile merg în aceeași direcție, crenguțele de brad se vor transforma, în câțiva ani, în crenguțe de salcie, prun sau corcoduș.

O scrisoare în care se susține că un copil bolnav de can-

descoperim că bugetul pentru anul viitor poate fi chiar prea mare, chiar dacă ar fi alocat învățământului 10-15 la sută din PIB.

Baronul de Vrancea, Marian Oprișan, a fost amendat de polițiștii focșăneni de la Circulație pentru parcare neregulamentară de Jeep. Ce se mai schim-

bă vremurile, domnule... Ce s-ar fi întâmplat dacă încercam să-i dea amenda aceasta înainte de alegeți, ai?

A început Postul Crăciunului. Cei mai fericiți de acest lucru par să fie guvernanții. Credincioșii ar trebui să nu mai meargă la manifestații, să nu mai transmită clasei politice

ședința Comisiei pentru Afaceri Externe din Parlamentul European a declarat că România a rămas o țară săracă din cauza corupției. Iarășii? Măi frate, am cam intrat la idei. Dacă, totuși, o fi adevărat?

Aleșii locali au început deja să se bată în piept că sunt pregătiți să intervină rapid și efici-

urări „de bine” și să nu mai aibă pretenții atât de mari referitoare la păpică. Bine, e adevărat că după post ar trebui să aibă bani pentru mesele de Crăciun și Revelion, dar până atunci mai este destul.

Un studiu privind economiile, investițiile și comportamentul financiar al populației din opt state care au aderat recent sau sunt în proces de aderare la Uniunea Europeană a stabilit că un român a câștigat, tot anul 2004, cam 466 de euro. Ca de obicei, pe ultimul loc, în condițiile în care și vecinul bulgar a câștigat dublu și încă un pic. De asta nu s-or fi dus parlamentarii români la treabă când a vorbit președintele bulgar. Să se învețe minte, mama lor de bulgari îm-buibaiți.

Baronesa Emma Nicholson de Winterbourne, vicepre-

ent în cazul în care ninge. Utilajele sunt cam aceleași, zac prin diferite hangare, dar totul este sub control. Pe cât punem pariu că și anul acesta zăpada o să-i ia prin surprindere pe aleșii noștri? Dar numai dacă va ninge, e adevărat.

Aceste texte sunt pamflete și vor fi tratate ca atare!

CABINET DE AVOCATURĂ Ioan Crețu

- ◆ asistență juridică în procese penale, civile, comerciale
- ◆ înființări societăți comerciale
- ◆ acte adiționale
- ◆ redactări, atestări acte

Str. Viorele nr. 34, bl. 15, sc. 4, parter, ap. 108, Sector 4, București

Telefon/fax: 021/330.36.47
Mobil: 0744.121.291

ALERTA

Tel.: 0740.597.158; 0721.416.468;
0742.209.864

alerta_2005@yahoo.com

Plătim cash orice informație

EDITAT DE
SSP GUARD SERV SRL
Str. Blăjel nr. 2,
sector 3, București

DIRECTOR:
George Dora

DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Claudiu Bran

CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACTIA:
Iulia Gorzo, Paul Cemea, Ștefan Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad, Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru, Dorel Moldovan, Dumitru Preda, Vicențiu Constantin, Eugen Mușat

DIFUZARE:
SC ANOTA IMPEX SRL

DTP:
Omni Press & Design
www.opd.ro

TIPAR:
Cromoman SRL

dezvăluiri

Ion Ilie Mania, omul combinațiilor necurate, a îngropat Banca „Dacia Felix“

În episodul precedent al serialului dedicat manoperelor frauduloase, pe care noi ne luăm libertatea de a le considera un veritabil sabotaj, privind culisele programatului, dar nerealizatului faliment de la Banca „Dacia Felix“, am prezentat pe unul dintre principalii artizani ai scandalului financiar-bancar – Ion Ilie Mania. Omul de afaceri italian de origine română (nume real Manea) are o biografie ciudată, care am adus-o la cunoștință cititorilor noștri.

O firmă de 1.000 de dolari

Ion Ilie Mania a ocupat funcția de administrator al Băncii Dacia Felix pe data de 12 noiembrie 1993. Ar fi interesant de văzut ce fel de afaceri învârtise până atunci în România.

În 1991 ia ființă firma Stimel SA, prin asocierea din cunoscuta fabrică Electrotimiș din Timișoara (48% din acțiuni), Stima Engineering (17% din acțiuni), Stima Australia (5% din acțiuni), Ion Ilie Mania, persoană fizică (25% din acțiuni), soția sa (5% din acțiuni).

De fapt, la început totul este o mare șmecherie, pentru

că Stima Engineering, înregistrată în Cremona – Italia, avea un capital social subscris și vărsat de 1 milion de lire italiene, adică mai puțin de 1.000 de dolari. Proprietarii firmei sunt Ion Ilie Mania și soția sa, Coroiu Leontina. La începuturile sale, firma Stima avea în proprietate un magazin în via Donatori del Sanguine. Aceste date erau valabile pentru 1993. Din 1992 până în 1995, firma al cărei administrator unic era Ilie Mania, își majorează în permanență capitalul cu sute de milioane și cu miliarde de lire. Poate era un geniu al afacerilor, veți spune. În Italia păreri oficiale asupra afacerilor lui Mania erau extrem de rezervate, ca să ne exprimăm elegant.

În publicația „Elenco Ufficiale dei Protesti Cambiari“ (nr. 8 aprilie 1995), un fel de „carte a escrocilor din regiunea Cremona, Italia“, despre societatea Stima se afirma că nu prezintă garanții, întrucât nu a achitat la scadență anumite obligațiuni bănești. Mai pe românește, firma lui Mania „trăgea țepe“. Mania era învinuit, în 1995, pentru două sume, una de 26.500.000 de lire italiene și alta de 25.500.000 de lire.

În același an însă, Mania anunțase că societatea Stima își majorase capitalul social la 5 miliarde de lire.

Afaceri „de familie“

În 1991, când s-a asociat cu Electrotimiș, firma Stima

avea un capital subscris de 1,5 miliarde de lire (ultima subscriere la 21.03.1991). Toți asociații în afacerea Electrotimiș erau „fantomе“, deși existau scriptic, reprezentați de una și aceeași persoană – Ilie Mania. Dacă am adopta terminologia

marxistă am spune că manevrele de la Electrotimiș sunt specifice celor care au dus la prăbușirea definitivă a industriei și economiei românești. Altă creație a lui Mania a fost firma „Lirom SRL“, înregistrată tot la Timișoara. Din datele pe care le avem la dispoziție rezultă că SC Lirom SRL, de la înființare (1991) și până în 1995 (inclusiv), nu a depus nici un bilanț contabil la Camera de Comerț și Industrie din Timișoara. Acționarii discretei societăți sunt: Coroiu Leontina cu 90% din acțiuni și sora acesteia, Brad Ana, cu 10% din acțiuni. Obiectivul, cel puțin la vedere, al societății este exportul de oțel din România. În consecință, firma Lirom din România a soției lui Mania încheie la 24.12.1992 un contract cu societatea Stima din Italia a lui Ion Mania, privind exportul unei cantități de 42.000 tone de oțel neted și crenelat. Condițiile de plată sunt extrem de avantajoase pentru partenerul italian: 215 dolari/tonă FOB Constanța, iar banii se virează prin transfer bancar la 180 de zile de la livrarea mărfii. În același timp, Ion Ilie Mania, devenit acționar la Banca Dacia Felix, participă la majorarea de capital în condiții nemaîntâlnite în practica bancară.

Banii băncii, în buzunarele proprii

Pentru a vă scuti de detalii tehnice vom menționa că pentru sumele virate Băncii Dacia Felix primeau o dobândă de 9% în dolari SUA pe an, dobândă care urma să se achite

chiar dacă depozitul va fi utilizat pentru cumpărarea de acțiuni, pe un termen mai mic de un an. Adică, acești bani nu numai că beneficiau de o dobândă foarte atractivă, dar reprezentau și contravaloarea acțiunilor. Pentru aceiași bani, Mania primea atât dobânda pentru depozit, cât și dividendele convenite pentru acțiuni. Restul acționarilor pentru capitalul depus primeau numai dividende. Este normal că având un astfel de statut, beneficiind de relațiile de prietenie cu fostul ministru de Interne Doru Ioan Tărăcilă, Mania putea face cam tot ce voia cu banii Băncii Dacia Felix. Să revenim la problema exportului de oțel realizată prin firma soției lui Mania, în favoarea firmei din Italia a lui Ilie Mania. Pentru a nu prelungi suspansul vom spune că nu s-a exportat nici un miligram de oțel, cel puțin nu în Italia. Adevăratul beneficiar era un chinez, conform declarației vamale, marfa avea ca destinație China, iar transportul s-a efectuat cu un vas chinezesc. Lirom a vândut chinezilor oțelul la un preț sub cel de achiziție, fiind o falsă pierdere pentru că intermediarul (firma Stima) câștiga fără nici un efort milioane de dolari. Dar Liromul? Pe baza unor proiecte de afaceri, mai mult sau mai puțin reale, firma a angajat diferite credite. Creditorul, nimeni altcineva decât Banca Dacia Felix, deci patroana Lirom, Coroiu Leontina, se împrumută la soțul său, Ilie Mania, acționar la banca respectivă. (va urma)

GEORGE DORŃI

sub lupă

A apărut o nouă formă de terorism

Revolta populației sărace, în mare majoritate de origine arabă din suburbiile Parisului, extinsă și în alte mari orașe din Franța, cu posibilități de răspândire în alte țări din Europa de Vest reprezintă începutul sfârșitului proiectului Uniunii Europene. Există un aparent paradox în faptul că pe termen scurt procesul de integrare europeană va continua, chiar dacă în anumite cazuri (România, Bulgaria) se vor semnala anumite sincope.

Acțiuni de gherilă urbană

Revoltele cu caracter insurrecțional, dezvoltate deocamdată pe un fundal anarhist, au avut totuși un embrion organizatoric. Media franceză de dreapta a scos în evidență faptul că percheziționarea de către poliția franceză a unor locuințe aparținând descendenților emigranților magrebieni a dus la confiscarea unor veritabile depozite de armament ușor și de explozibile caracteristice unor acțiuni de gherilă urbane.

O parte a analiștilor insistă pe caracterul spartan al dezordinilor din marile suburbii pariziene, având în vedere că acestea au fost provocate inițial de moartea accidentală a doi tineri de origine marocană, urmăriți de poliția franceză pentru furt.

Faptul că revoltele s-au prelungit pe durata a două săptămâni și creșterea în intensitate, ca și prezența unor nuclee dure de insurgenți, mereu aceleași, dar acționând în zone di-

oasă pentru securitatea Franței decât este prezentată de media din hexagon.

Țară-țintă pentru acțiunile teroriste

Motivația mișcării insurgente nu este schimbarea guvernului sau a regimului politic de la Paris, ci provocarea represiunii din partea autorităților. Prin forța lucrurilor, victimele represiunii (arestați, expulzați, răniți) vor fi din rândul populației sărace, de origine arabă. Acest lucru va face din Franța o țară-țintă pentru acțiunile teroriste. Amintim că până în prezent Franța a fost ocolită de atentatele fundamentalistilor islamici.

Strategia apropiatilor lui Ben Laden prevede transferul confruntărilor din Orientul Mijlociu în inima bătrânei Europe, unde populația de origine islamică este bine reprezentată.

Cazul Franței este particular, pentru că cetățenii de origine arabă, în special algerienii și marocanii, sunt deja la a doua, a treia generație, provenind din foștii emigranți francofoni care s-au refugiat în metropolă după prăbușirea imperiului colonial. Asupra acestor tineri, propaganda islamist-fundamentalistă a lucrat mult mai bine decât

asupra părinților lor, pentru că recesiunea economică a creat premisele unei stări social-economice revendicative, pre-revoluționare. Ne referim la creșterea șomajului, la accentuarea pauperizării și marginalizarea (ghetoizarea) populației franceze de origine arabă. Va urma victimizarea acestui segment de populație prin represiune polițienească și judiciară. Astfel se oferă strategilor fundamentalisti-islamici, un material uman de o excepțională valoare operativă. Acești cetățeni au pașapoarte franțuzești, se pot mișca în Europa și SUA, ceea ce în cazul recrutării unora dintre ei de către organizații teroriste va face imposibilă prevenirea de către serviciul de informații și polițienești a unor viitoare atentate.

Istoria se repetă

Înainte de izbucnirea tulburărilor din Franța, pe siteurile organizațiilor teroriste afiliate la Al Qaeda se puteau citi mesaje adresate adeptilor europeni, neislamici. Această modificare de tactică pare inspirată de strategia Tricontinentalei. A fost un demers al KGB, lansat la Havana în 1962, în timpul războiului din Vietnam, prin care se propunea țărilor foste

coloniale care căzuseră sub dominația URSS să creeze noi fronturi de luptă antiimperialiste. Acest demers a fost certificatul de naștere al terorismului din anii '60-'70, reprezentat de „Brigăzile Roșii” din Italia, Acțiunea Directă din Franța, Organizația pentru Eliberarea Palestinei din Orientul Mijlociu, gruparea Bader-Meinhof din Germania, gherilele Tupamaros din America de Sud etc. Se poate replica că principalul suport al terorismului din perioada războiului rece, URSS-ul nu mai există. Există însă Al Qaida, ale cărei ramificații în mediile de afaceri și politice din lumea arabă nu sunt cunoscute, iar succesele serviciilor secrete din SUA, Europa, Israel, Egipt, Australia, pe linia combaterii terorismului, sunt mai degrabă punctuale decât generale.

Prin mișcările insurgente din Franța și din alte țări ale Europei Occidentale, strategii fundamentalisti-radicali dezvoltă o nouă fază a războiului împotriva cruciaților și evreilor, crearea în rândul populației de origine arabă din Europa Occidentală a unei stări de spirit revoluționare, anti-sistem, care ar urma să destabilizeze țările respective prin insurjecții armate.

DANIEL BĂLAN

dosar

Lupta cu serviciile secrete comuniste prietene, într-o țară comunistă

UM 0110, așa-zisa unitate anti-KGB (X)

Evoluția acțiunilor contra-informative pe baza cărora a fost deschis dosarul „Corbii” a pus în fața lucrătorilor operativi din Direcția a IV-a (contrainformații militare), UM 0110 și Direcția a III-a (contraspionaj), probleme cu care nu erau obișnuiți, și anume departajarea opozițiilor anticeaușiste de cei care acționau la indicația serviciilor secrete sovietice. Pentru că vorbim despre perioada anilor '80, caracterizată prin exacerbarea cultului personalității cuplului Ceaușescu și prin nefericita decizie de a se plăti datoria externă, înainte de termen, trebuie subliniat că după o perioadă de relaxare (1964-1980), populația a început să se manifeste ostil, atât față de deciziile partidului, cât și față de acțiunile securității.

De fapt ideea de a grupa într-o mișcare conspirativă opoziții față de politica lui Ceaușescu, recrutați din rândul activului de partid și al cadrelor militare active și în rezervă aparține generalului Ion Ioniță

Din acest punct de vedere, putem privi acțiunea grupării „Corbul” ca pe o mișcare de rezistență, prin care se urmărea înlăturarea camarilei din jurul lui Ceaușescu, cu o conducere adeptă a glaznostului și perestroikăi, promovate de Gorbaciov, după 1985.

Am prezentat numărul trecut pe unul dintre actorii principali ai grupării „Corbul”, generalul Nicolae Militaru, alias obiectivul „Milică”. De fapt, ideea de a grupa într-o mișcare conspirativă opoziții față de

În anchetă recunoaște că a fost recrutat de spionajul sovietic încă din 1962, pe când se găsea la specializare în URSS (specialitatea submarine)

politica lui Ceaușescu, recrutați din rândul activului de partid și al cadrelor militare active și în rezervă aparține generalului Ion Ioniță, fost ministru al Apărării și îndepărtat de către dictatorul din cauza protestelor acestuia față de acțiunea de deturmare a rolului forțelor armate, de la apărarea patriei, la muncă forțată pe șantierele faraonice de construcții.

Alt component al echipei a fost comandorul Radu Nicolae, alias „obiectivul Radion”. În 1986-1987, „Radion” intră în legătură cu două persoane din Constanța, croitorul Chirițescu și cojocarul Alexe, care încercau să emigreze în Canada. „Radion” se oferă să-i ajute, le cere 120.000 de lei și îi convinge să tipărească un număr de manifeste împotriva lui Ceaușescu. Materialele, o dată con-

fecționate, sunt transportate la București, la domiciliul lui Radu Nicolae, unde securitatea intervine și „Radion” este arestat.

În anchetă recunoaște că a fost recrutat de spionajul sovie-

ani de închisoare pentru uneltire împotriva orânduirii socialiste, iar la recurs pedeapsa este redusă la 8 ani de închisoare. Este eliberat cu ocazia decretului de amnistie și grațiere din ianuarie 1988.

În această perioadă „obiectivul Irina”, una dintre fetele generalului Militaru, desfășoară o corespondență semiconspirativă cu români care părăsiseră țara legal sau ilegal. Au fost identificați Radu Portocală, Dan Chișu, Doru Cornea. Corespondența se vrea neutră, deși „Irina” nu-și ascunde dorința de a emigra în Occident. Printre rânduri însă, se aduce la cunoștință corespondenților că în România există un grup care dorește să-l răstoarne pe Ceaușescu.

Lucrurile se descoperă și este trecut în rezervă în 1964 cu gradul de general maior

(alias Corbul), Ion Iliescu (alias Iancu), Virgil Măgureanu (alias Mugur), aducând și un nume nou, necunoscut de lucrătorii de securitate – generalul Marin Pancea, fost atașat militar la Belgrad și la Paris, „marginalizat” la Centrul militar din Brăila. A fost condamnat după o înțelegere cu anchetatorii la 10

Alt component al grupului „Corbii” a fost generalul Kostial. Fost membru al Partidului Comunist din ilegalitate, a fost condamnat împreună cu Nicolae Ceaușescu, în urma procesului din 1933, de la Craiova. În 1940 fugă în URSS unde, surprinzător, NKVD-ul îl consideră suspect de spionaj

în favoarea României și este internat în lagărul de la Vokuta. Se întoarce în țară în 1949, este încadrat în armată la Direcția Politică, al cărei șef era fostul său prieten Nicolae Ceaușescu. În 1955 se căsătorește cu cetățeanca română BC, dar, cu ocazia unei specializări în URSS, în 1959 se îndrăgostește de o frumoasă ru-

soaică, Olga Veresceanghina. Întors în țară, nu poate divorța, drept pentru care recurge la o stratagemă. Își trimite fratele din Timișoara în URSS, iar acesta se căsătorește de formă cu Olga, pe care o aduce în România și o stabilește la Constanța. Kostial va avea un băiat, Anatoli, cu Olga și o fată cu soția legitimă. Lucrurile se

descoperă și este trecut în rezervă în 1964 cu gradul de general maior. În 1968 după invadarea Cehoslovaciei de către țările Tratatului de la Varșovia, îi scrie o scrisoare lui Leonid Brejnev, în care cere ca trupele sovietice să intervină în România, iar Ceaușescu să fie debarcat. (va urma)

GEORGE DORŢI

top secret

Agentii noștri ilegali – adevărații 007 (XIX)

– Riscul informativ –
(continuare)

Când intoxicarea devine totală deja ea atinge limitele cele mai periculoase, pentru ambele tabere și pentru ofițerul informativ – primul stăpân al spionului recrutat de adversar, dar chiar și pentru noii stăpâni – adversari. Devine periculoasă, sau chiar extrem de periculoasă ca și orice pahar care se umple și se poate răsturna sau se sparge. În munca de spionaj totul are o limită, iar când ceva ajunge lângă sau chiar atinge această limită se transformă în reversul forme sau conținutului inițial, mai ales atunci când în jocul dintre cele două tabere spionul dublu simulează și disimulează în același timp. Căci oricât de bine și-ar juca rolul el va trezi la un moment dat suspiciuni în ambele tabere, îndeosebi în cea din care a plecat inițial.

În acel moment trișorul se desconfiră total și devine cu adevărat un spion dublu, folosit în mod conștient numai pentru dezinformare de ambii stăpâni

Manipularea sa, oricât de bine s-ar face de fiecare păpușar în parte, va rămâne, în ultimă instanță, o fraudă, care într-o zi va fi sesizată și de cel în defavoarea căruia se face mai mult, indiferent de forma și masca sub care se ascunde până în acea zi. În acel moment trișorul se desconfiră total și devine cu adevărat un spion dublu, folosit în mod conștient numai pentru dezinformare de ambii stăpâni. Abia de acum încolo el capătă pentru ambele tabere aceeași valoare, aceeași apreciere, dar și același stigmat și procent de nesiguranță. Frauda comisă de el în ambele tabere îl va marca moral de acum pe spionul dublu în toată activitatea

sa ulterioară cu ambii stăpâni, îmbrăcând permanent mai mult o formă de recompensă materială, câștigând mai mult decât cel care îl va plăti mai mult sau mai bine. Descoperindu-i jocul, ofițerul informativ recrutor îl va folosi pe propriul spion, devenit cârtiță, doar pentru derutarea adversarului său, dar într-o manieră cât se poate de inteligentă, care să nu-i trezească acestuia sub nici o formă suspiciuni reale care să-l pună în gar-

Într-o asemenea fază a jocului, cel mai mult va avea de câștigat, de fapt, spionul-cârtiță, căci el va fi remunerat de fiecare stăpân în parte în funcție de importanța și valoarea acordată misiunii care i-a fost încredințată

dă. Abia de acum încolo începe adevăratul joc al inteligențelor celor două tabere, căci fiecare tabără va miza, culmea, pe aceeași piesă – spionul dublu, dar de pe poziții diferite și din unghiuri opuse.

Și una și alta din cele două tabere va crede că deține poziția-cheie și că piesa îi aparține în totalitate, dar, de fapt, fiecare din ele se va înșela, indiferent de metodele sofisticate pe care va folosi pentru pregătirea și verificarea spionului, pentru dirijarea lui în dezinformarea adversarului sau pentru desfășurarea altor activități de diversivitate tactice, tehnice sau informatice în tabăra acestuia. Va fi ca un joc de ruletă la care ambii

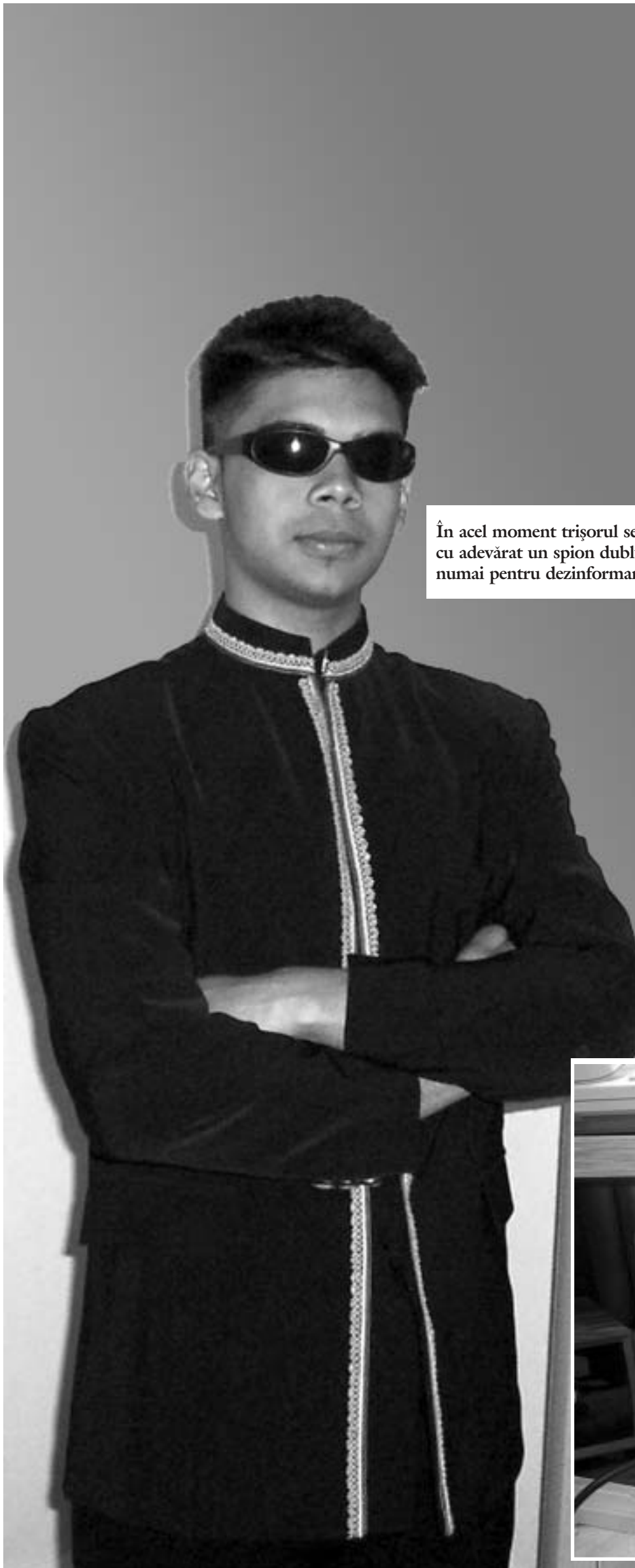
A face joc dublu pentru un spion este o mare calitate și o mare iscusință pe scena muncii informative, dar acțiunea în sine suportă de cele mai multe ori riscuri de neegalat

jucători și-au ales același număr, dar de culori diferite iar

câștigul îl va savura fiecare în parte, dar cu sentimentul amăririi că fiecare este unicul norocos. Într-o asemenea fază a jocului, cel mai mult va avea de câștigat, de fapt, spionul-cârtiță, căci el va fi remunerat de fiecare stăpân în parte în funcție de importanța și valoarea acordată misiunii care i-a fost încredințată și pe care fiecare, separat, o crede îndeplinită. Adevăratul trișor în acest joc al triumfului spart rămâne însuși spi-

onul dublu și nicidecum vreuna dintre părțile angajate în lupta de culise. În culise se vor face jocurile, fiecare parte își va pune câte un as pe mână, dar spionul va rămâne jokerul norocos, adunând tot potul de pe masa de joc. El este și rămâne un adevărat escroc căci a învățat de la fiecare câte ceva, iar metodele și cunoștințele cu care a fost pregătit se vor întoarce împotriva fiecărei părți angajate ca un bumerang neiertător. Acesta este riscul ambelor părți: a ofițerului recrutor, a dirijorului din umbră pentru o rețea de spioni, dar și a celor din tabăra adversă, care l-au depistat pe spion și l-au atras apoi în colaborare.

Într-o asemenea afacere de spionaj riscul informativ sare

top secret

însă ca o minge de ping-pong de la oricare din părți la cealaltă, dar, de cele mai multe ori, îl poate atinge și pe spionul dublu, de multe ori cu efect mortal sau chiar accidental, dar într-o formă foarte gravă.

Istoria muncii de spionaj a cunoscut de-a lungul timpurilor numeroase cazuri când riscul informativ l-a lovit mai ales pe spionul dublu, și nu oricum.

Au fost și mai sunt cazuri când din cauza unor asemenea trădări și salturi dintr-o tabără în alta spionii-cârțiță au fost sau mai sunt sacrificați, fie de o parte, fie de cealaltă, iar acest sacrificiu le-a fost fatal acestora. A face joc dublu pentru un spion este o mare calitate și o mare iscusință pe scena muncii informative, dar acțiunea în sine suportă de cele mai multe ori riscuri de neegalat, indiferent de arta cu care un spion reușește să-și joace acest rol și

Există întotdeauna și a doua variantă, când un spion bun a fost pregătit și pentru situația eventuală de a fi depistat de adversar într-o anumită fază a colaborării sale cu primii stăpâni

de împrejurările favorabile în care acționează. Întotdeauna

există acel moment-cheie, pe care spionul dublu trebuie să-l simtă instinctiv și să acționeze de așa natură încât să-și salveze pielea. Există întotdeauna un moment al existenței vieții de spion dublu când el trebuie să decidă, uneori în fracțiuni de secundă, de partea cui rămâne, definitiv, acel moment când de hotărârea luată își alege barca cu care mai poate ajunge sigur la mal.

În caz contrar, naufragiul este garantat, iar libertatea și viața sa vor fi cu siguranță în cel mai mare pericol. Un asemenea risc se transferă uneori și asupra familiei spionului dublu și chiar în legătură cu toate bunurile sale mobile și imobile. Totul depinde de frauda comisă de el, de daunele materiale aduse de sarcinile și misiunile îndeplinite sau trădate și vândute adversarului prin jocul făcut.

În general, orice agenție de spionaj care pregătește și trimi-

te spioni în cercurile de interese pe care le are în plan își sacrifică rar spionii proprii, chiar și atunci când aceștia sunt prinși de adversar și obligați la jocul dublu.

În cele mai multe din cazuri momentul în care agenția a devenit conștientă că propriul spion a trecut la jocul dublu și dezinformează conștient are de ales între două variante: să păstreze în continuare legătura cu el ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic deosebit, dar să treacă la exploatarea sa în orb și să-l dezinformeze în legătură cu sarcinile trasate, intoxicând astfel tabăra adversă sau să-l păstreze un timp în rețea după care să-l abandoneze, aplicându-i și pedeapsa de rigoare, în funcție de gravitatea faptei și de pierderile suferite atât cu pregătirea și ținerea sa în legătură, dar mai ales cu valoarea informațiilor pierdute ca efect al trădării sale. Există întotdeauna și a doua variantă, când un spion bun a fost pregătit și pentru situația eventuală de a fi depistat de adversar într-o anumită fază a colaborării sale cu primii stăpâni. Pentru spion, această variantă are un singur risc, acela ca adversarii

să-l urmărească doar în faza de probațiune a situației de spion, de prinderea sa în flagrant cu informații sustrate sau cu mijloace de legătură, după care să-l ancheteze și să-l trimită în instanță pentru condamnare la închisoare sau chiar cu pierderea vieții. Totul depinde nu

Organul de contraspionaj care „l-a prins“ pe spion se va îmbăta însă cu apă rece, căci prin așa-zisa prindere a spionului n-au făcut altceva decât să-l ajute să îndeplinească și misiunea de rezervă a acestuia

doar de interesele organului de contraspionaj din țara respectivă, ci mai ales de legislația care reglementează activitatea de spionaj și de interesele politice ale guvernului aflat la conducere pe perioada cât a acționat spionul sau în momentul când a fost depistat și reținut pentru asemenea fapte. Este foarte clar că în aceste condiții organele de contraspionaj nu vor aplica regulile clasice muncii de spionaj și nu vor încerca să-l atragă la colaborare, situație în care i-ar reda astfel libertatea sau viața, apoi folosindu-l pentru dezinformarea propriei agenții de spionaj. Acest risc însă este evitat și eliminat din

momentul în care organul de contraspionaj îl „obligă“ să „trădeze“, atrăgându-l astfel la colaborare. Spionul va fi mai întâi anchetat, timp în care va transmite adversarului exact legenda învățată ca la carte de la agenția de spionaj care l-a pregătit, o legendă care bine-

înțeles va fi constituită după toate regulile artei de spionaj, îmbinând elemente reale și fictive care vor fi oricând verificate în favoarea spionului, consolidându-i astfel noua poziție. Organul de contraspionaj care „l-a prins“ pe spion se va îmbăta însă cu apă rece, căci prin așa-zisa prindere a spionului n-au făcut altceva decât să-l ajute să îndeplinească și misiunea de rezervă a acestuia. Din acest moment spionul va deveni pionul otrăvit al agenției de spionaj care l-a trimis în misiune în spațiul adversarului. Prin sistemul de legătură cu care a fost instruit, spionul, devenit impropriu spion dublu, va

transmite codul sau parola care va aprinde în centrală becul mult așteptat, moment din care ofițerul informativ cu care ținea legătura va trece la „planul doi“, plan care nu era dorit în totalitate, dar era prevăzut cu anticipație relativă ca probabil. În acest nou tip de joc nu sunt folosiți decât acei spioni cărora li se acordă un mare procent de încredere, căci așa-zisa lor trădare făcea parte din misiunea pe care o aveau de îndeplinit, iar meritul adversarului în atragerea spionului la colaborare este doar o falsă victorie pe linia muncii de informații.

Spionul va continua să facă jocul adversarului, dar își va arăta adevărata sa identitate morală și profesională față de propria agenție de spionaj, căreia îi va rămâne fidel în cel mai mare procentaj de profesionalism.

În aceste noi condiții, riscul informativ se transferă aproape în totalitate în tabăra adversarului, căci acolo se află acum calul troian, căci misiunea spionului se va desfășura în continuare în parametri deja anticipați. (va urma)

SORIN V.
TEODORESCU

spionaj

Ultima întâlnire cu Agentul A007 (XVI)

„Raul Velez se pare că pe lângă banii de care dispunea de la părinți era și foarte bine dotat fizic și intelectual. După medicină a mai urmat o facultate, de chimie, după care și-a deschis în La Paz un mare institut de medicină, dotat și cu un laborator, în care experimenta niște medicamente noi în materie de cancer. Katty a urmat și ea cursurile unui institut în materie de medicină, dar

nu le-a terminat. A rămas însărcinată cu Patricia, primul lor copil, și le-a abandonat, iar ulterior a renunțat definitiv. Raul a fost nevoit s-o ia cu el, să-l ajute la cercetările din laboratorul institutului din La Paz“. „Și cum a ajuns Katty infirmieră la spitalul din Lima, unde s-a internat A007?, am întreat eu curios“. „La doi ani după ce a născut-o pe Patricia, Katty l-a născut pe Billy, puștiul cu dro-

gurile, și au continuat să locuiască toți în La Paz, unde se simțeau foarte bine.

Raul a angajat chiar și o firmă de detectivi să-l găsească pe Daneti. Așa l-a cunoscut Manphis pe Raul. După câteva luni, Manphis a dat de urma lui Daneti în Indonezia, dar era prea târziu

În urmă cu circa trei ani Raul a fost plecat la un simpozion în Peru, pe teme medicale. Aici l-a cunoscut pe un doctor, specialist în tratarea cancerului. Îl cheamă Claudio Daneti. S-au împrietenit repede și s-au hotărât să dezvolte investiția lui Raul. Au făcut un contract de asociere și au luat un credit mare, de la o bancă din Lima, unde Claudio Daneti avea o relație. Pentru credit, Raul a ipotecat tot institutul din La Paz și i-a fost fatal. Daneti a ridicat singur banii prin relația sa din bancă și a dispărut, iar Raul a rămas falit“. „N-a anunțat poliția?“ „Ba da. Raul a angajat chiar și o firmă de detectivi să-l găsească pe Daneti. Așa l-a cunoscut Manphis pe Raul. După câteva luni, Manphis a dat de urma lui Daneti, în Indonezia, dar era prea târziu. Daneti era un escroc. Avea o diplomă falsă de doctor și reușise să se angajeze într-o clinică, dar l-au depistat repede și l-au arestat.“ „Și banii, ce-a făcut cu ei?“ „Daneti era alcoolic, afe-meiat și un jucător de cărți în-

răit. Îi pierduse pe toți la cazinouri. Raul n-a mai recuperat nimic din banii luați de Daneti

din bancă, iar faptul că pe escroc l-au arestat și condamnat nu l-a încălzit cu nimic“.

A vândut tot ce-a mai avut: vila, mașinile, apoi s-a mutat în Peru. A venit în Lima. Și-a cumpărat un apartament mai mic, o mașină și s-a angajat ca șef de laborator la spitalul unde a cunoscut-o A007 pe Katty

„Ce s-a întâmplat cu institutul lui Raul după ipotecare?“ „Banca l-a scos imediat la vânzare. Au aflat de țepa lui Daneti, dar pe Raul n-au putut să-l ajute cu nimic. Era și el asociat și la fel de implicat în fraudă.“ „Bine, dar Raul putea să facă rost de bani de la părinți și să-l răscumpere, de ce n-a făcut-o?“ Sandy m-a privit lung, a zâmbit, s-a uitat câteva secunde prin fereastra avionului, apoi a continuat: „Părinții lui Raul nu l-au ajutat cu nimic, întrucât îl dezmoșteniseră la puțin timp după ce au aflat că s-a căsătorit cu Katty. Ți-am spus că nu fuseseră de acord cu căsătoria lor“. „Da, înțeleg, înțeleg foarte bine și starea de spirit pe care a avut-o imediat după tragedie.“ „Ceva

bani a mai avut el, dar nu suficient pentru valoarea ipotecii. A vândut tot ce-a mai avut: vila, mașinile, apoi s-a mutat în Peru. A venit în Lima. Și-a cumpărat un apartament mai mic, o mașină și s-a angajat ca șef de laborator la spitalul unde a cunoscut-o A007 pe Katty. Pe ea a angajat-o ca infirmieră. N-avea studiile necesare pentru un post mai bun.“ „De ce n-a mai ră-

mas în Bolivia unde cred că avea și prieteni și relații mai multe, care-l puteau ajuta oricum mai mult?“ „Raul era un tip foarte mândru și se pare că a vrut să ia totul de la capăt. Din câte mi-a povestit Manphis, cercetările lui în domeniul cancerului erau foarte avansate și și dorea un laborator propriu unde să le continue“.

„Da, dar pentru asta îi trebuiau bani, ori el era acum într-o situație destul de precară.“ „Așa este, și cred că încercările lui ulterioare de a face rost de bani pentru laborator i-au atras

Manphis a ținut legătura cu el și după ce fusese angajat să-i găsească asociatul pentru recuperarea banilor

aflase treburi urâte despre cei ce urmau să-l ajute. Și l-a sfătuit să nu facă afacerea și să-i refuze. (va urma)

și sfârșitul. Raul era un tip foarte practic și ambițios. Când visa ceva încerca toate variantele posibile să-și realizeze visul. Manphis a ținut legătura cu el și după ce fusese angajat să-i găsească asociatul pentru recuperarea banilor. Vorbea la telefon, se întâlneau și mai schimbau impresii și chiar informații despre lumea interlopă locală. În urmă cu aproape un an s-au întâlnit în Lima, la un restaurant. Raul i-a vorbit despre proiectul său de a-și deschide un laborator privat pentru a-și continua cercetările și i-a cerut sfatul cu privire la o sursă de investiții. Găsise câteva persoane de notorietate locală, care se oferiseră să-l ajute și l-a rugat pe Manphis să întreprindă unele investigații în legătură cu ele, înainte să primească banii. Manphis și-a făcut datoria, ca de obicei și s-a ocupat de problemă, apoi l-a sunat și i-a povestit cam tot ce aflase. Pe Raul, se pare că nu prea l-a încântat, pentru că prietenul meu

aflase treburi urâte despre cei ce urmau să-l ajute. Și l-a sfătuit să nu facă afacerea și să-i refuze. (va urma)

SORIN V. TEODORESCU

Sistemul sanitar nu oferă nici o șansă consumatorilor de stupefiante

Drogații români nu pot scăpa de dependență

- Centrele de dezintoxicare nu mai au locuri pentru cei care vor să renunțe la seringă de unică folosință
- „Pensionarii” internați în centru au vârste cuprinse între 17 și 24 de ani
- Majoritatea sunt aduși cu forța de către părinți sau „convinși” de către aceștia prin șantaj

O femeie încărcată cu sacoșe apasă pe butonul unei sonerii plasate pe gardul din plasă de sârmă, înalt de câțiva metri. Apare un agent de pază, o întreabă pe cine caută, apoi dispare în clădire. După un timp, agentul iese din clădire și o poartă să intre. La ieșire, femeia are lacrimi în ochi. Nu este scenariul unei vizite la închisoare, ci doar realitatea unei „banale” vizite la un centru de dezintoxicare din România.

Țigări, dulciuri și suc

Înăuntru, un hol „dotat” cu câteva băncuțe. Apare un adolescent. Este tras la față, pare aproape adormit și este irascibil. Aprinde o țigară, apoi îi cere femeii, care este mama lui, să-i aducă multe țigări, sucuri și dulciuri. După ceva timp, femeia intră într-un birou din apropiere, unde medicii îi explică ce se întâmplă, zăbovește și acolo ceva timp, își ia rămas bun de la „copil” și pleacă. După-amiaza scenariul se repetă. Toate acestea se întâmplă în zilele de vizită la Centrul de Dezintoxicare din cadrul Spitalului „Al. Obregia” din București.

De sărbători, clienți puțini

Secția are 25 de paturi. De obicei, sunt ocupate aproape toate. Doar câțiva „pensionari”,

însă, își petrec aici sărbătorile. Nebunia începe abia după. Au loc și 10 internări într-o singură zi. Motivele sunt simple, ne-a spus dr. Lucian Vasilescu, șeful clinicii. La început de an se iau marile hotărâri: mă las de fumat, de băut, și, de ce nu, de droguri. Pe de altă parte, se cam termină și banii, așa că hotărârea de a merge la dezintoxicare se ia mult mai ușor.

Durează mult?

Când se prezintă viitorul pacient, medicii îi recomandă o cură de dezintoxicare care să se întindă pe perioada a 14-21 de zile. Practic, dacă se răzgândește, pacientul poate pleca acasă și a doua zi. Este adevărat că dependența fizică dispare după 7-8 zile. Cea psihică, niciodată. Dependența de heroină se definește ca „tulburarea cronică cu remisii și recăderi”. Cel care „se lasă” este numit abstinent și poate fi considerat „vindecat” (ținând cont că vindecat cu adevărat nu va fi niciodată) abia după doi ani de abinență.

Tratamentul

La Obregia, tratamentul este nesubstitutiv, în sensul că nu se administrează metadonă, tot un drog, dar care are menirea ca heroina să nu-și mai facă efectul. Metadonă se oferă pacientului într-o doză din ce în

ce mai mică. Această metodă se folosește mai mult în tratamentul ambulatoriu. Diversele medicamente administrate la „Obregia” nu fac decât să-l ajute pe pacient să treacă peste perioada de sevraj. Tratamentul

se adresează durerilor, stării de vomă, echilibrării tensiunii arteriale, stării de neliniște intensă, stării de agitație, somnului și mai ales anxietății foarte mari.

Internare de dragul părinților

Media de vârstă a celor internați este undeva între 17 și 24 de ani. Majoritatea sunt aici aduși, sau mai bine zis determinați să vină, de către părinți. Șantajați, mai exact. „Te dau afară din casă” sau „Îți ia tata BMW”. Alții încearcă să se ascundă de polițiști sau de creditori, de multe ori dealerii de la care își iau marfa. Acești „pa-

cienti” nu vor cu adevărat să se lase. Încearcă să vină cu drogurile după ei. Medicii au găsit seringi pline cu drog în croissant ambalat ca în fabrică sau în pahare cu iaurt. Bineînțeles că respectivii au fost trimiși urgent acasă.

Pacienților care vor cu adevărat să se lase le-a ajuns cuțitul la os. Au realizat cam ce înseamnă drogul. Sau vor să plece în străinătate și știu că vor fi depistați și trimiși înapoi, în țară.

Toxicomanii se internează direct de la camera de gardă. Medicii de specialitate nu-i pot tria, nu-i pot primi pe cei cu

motivație puternică și respinge pe ceilalți.

Aurolaci și bogătași

De drogat se droghează și cei din canale, și cei care trăiesc în puf. Din nefericire, cei internați aici nu par prea avuți. Explicația este, iarăși, simplă. Cei care ajung în centrul de dezintoxicare iau droguri de ani de zile. Statutul lor social, ca și situația materială s-au deteriorat în acest timp. Chiar dacă unii încă nu realizează, cei mai mulți au ajuns deja la marginea societății. Aceasta este ultima lor șansă.

CLAUDIU DRĂG

În România, șansele de a scăpa de drog sunt infime

Centrul de dezintoxicare nu reprezintă o soluție, dacă nu face parte dintr-un lanț terapeutic. Dependența fizică este problema cea mai mică cu care se confruntă un consumator de droguri. Dependența psihică ar trebui tratată și post cură, persoana ar trebui inclusă în comunități și programe speciale pentru o perioadă de ani de zile. Centrul de post-cură de la Bălăceanca este supraaglomerat, și este, oricum, doar pentru băieți. Se mai încearcă câte ceva pe la Iași și Sibiu, ca și în București, dar este doar pasul doi. Pentru vindecare este nevoie de mult mai mult. Mai întâi trebuie vindecat sistemul.

scurtcircuit

Despre „reformele“ din Sănătate

În cadrul tâmbălăului organizat pentru „reformarea“ a tot ce a fost reformat de 16 ani încoace, tâmbălău motivat de strâmbatul din nas al comisariilor-supermeni de la UE (de altfel, tot comisari se numeau și cei bolșevici), guvernanții

noștri actuali se străduiesc din răspuți să demonstreze că nici ceea ce „merge“ în România în ultimii ani de fapt nu merge. Se vede treaba că strâmbatul din nas european le-a indus același tic și politicienilor-comisari aflați în fruntea „boborului“ ro-

mân pentru a căru bunăstare nu mai știu ce să scorească, în-deosebi în materie de taxe și impozite, tot mai multe taxe și impozite pentru că, vezi Doamne, numai dând, și se dă.

Greaua moștenire

Unul dintre acești politicieni-comisari, care de atâta imitat al strâmbatului din nas european a ajuns să aibă respectivul organ mai de râsul lumii decât cele mai celebre nasuri istorice, este actualul contabil-ministru al Sănătății.

Domnul Eugen Nicolăescu și contabil și purtător de cuvânt al PNL, și ministru al Sănătății și fost traseist, ține cu orice preț ca lumea să-i mai cunoască o... calitate, aceea de intolerant prost crescut. Într-o emisiune la unul dintre posturile TV românești, furios că „boborul“ îndrăznește să-i „comenteze“ așa-zisele legi ale reformei sistemului sanitar, insul și-a permis să aducă grave jigniri profesilor universitari (discuția a avut loc în legătură cu intervenția prof. univ. dr. Monica Pop, director al spitalului de oftalmologie), din cauza căroră, chipurile, spitalele, nu „merge“ bine, cu concluzia că în fruntea respectivelor unități trebuie, musai, puși niște contabili de-ai domniei sale, eventual din cadrul aceleiași găști politice ale cărei vorbe le poartă. A reieșit clar că domnul minis-

tru-contabilăș înțelege reforma în același mod cu domnul ministru-ong Macovei și cu alți domni și doamne miniștri eiusdem farinae, adică înlocuind „greaua moștenire“ a ăloră cu clientela doamnelor, viitoare grea moștenire a altora.

„Reformă“ distructivă

Dar domnul ministru, care-și permite să țipe în emisiunile radio și de televiziune și la poporul român, mai are la pipotă și altele. Mergând pe linia „reformării“ mai ales a ceea ce „merge“, lui Eugen Nicolăescu i s-a pus pata pe Casa de Asigurări de Sănătate pentru Armată, Ordine publică, Siguranță Națională și Autoritate Judecătorească. În viziunea contabilistică a domnului ministru cu probleme de Sănătate, această CAS ar urma să fie „integrată“ în Casa Națională, pentru că, vezi Doamne, este o casă „paralelă“. Neintegrată în „adevăratul“ sistem de asigurări de sănătate. Domnule contabil, când din cele circa 9 mii de miliarde de lei vechi pe care le colectează CASA OPSNAJ, doar vreo 37% rămân la respectiva Casă, iar restul „pleacă“ la bugetul general al asigurărilor de sănătate, ce „integrare“ mai mare ați dori? Nu cumva sunteți invidioși și dumneavoastră și alți câțiva șmecheri, clienți de-ai dumneavoastră, pe faptul că militarii, care sunt principalii

asigurați la CASA OPSNAJ, sunt oameni disciplinați și își plătesc cu regularitate obligațiile, ajungându-se la un grad de colectare de aproape 100%? Și atunci dumneavoastră și șmecherii-clienți căutați să puneți mâna pe ditamai fondurile și bunurile, gata făcute și să le prăduiți, împingându-i pe asigurații respectivi la umilire: și cu banii luați și fără asistență și medicamente. Cine-i de vină că militarii se dovedesc mai buni manageri decât alții și-și gestionează eficient bunurile din dotare?

Pentru militari

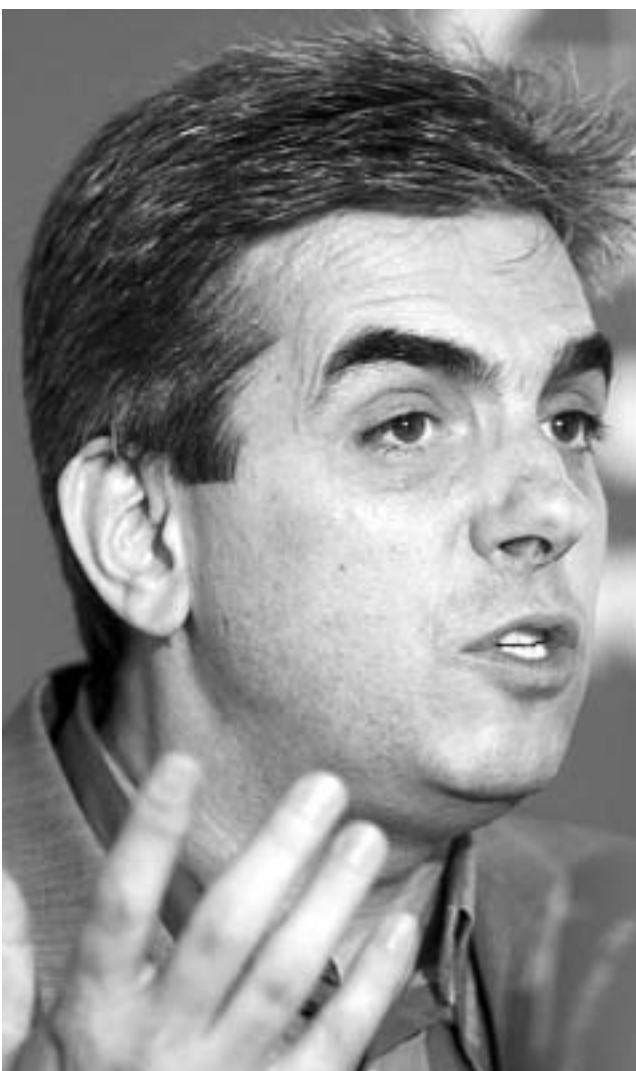
În loc să se ridice gradul de funcționare (inclusiv de colectare) a Casei Naționale, cel puțin la nivelul CASA OPSNAJ, „reforma“ gândită de mintea domnului contabil-ministru demolează tocmai ceea ce ar trebui să fie ținta de atins. Puneți, domnule ministru, berbecul de serviciu al Fiscului, pe Sebastian Bodu, să spargă cu capul lui tare seifurile rău-platnicilor. Ne miră faptul că instituțiile ai căror angajați sunt asigurați la CASA OPSNAJ, cel puțin până acum, nu au reacționat. Ce faceți, domnilor din MAPN, MAI, SRI, SIE, SPP, MJ și alții cu baza de date de la CASA OPSNAJ referitoare la oameni și activități care nu trebuie expuse pe toate gardurile? Cum vă protejați oamenii și munca? Lăsând un contabil să „adune totul“

într-un ceaun din care toți iau cât vor, ce vor și pentru cine vor?!

Nu suntem împotriva reformelor, dar de dragul lor nu putem să nu reacționăm la cele ale domnului Nicolăescu. Poate că sunt aspecte în activitatea CASA OPSNAJ care nu „merge“ la nivelul celorlalte, de acord, dar, în acest caz, să îmbunătățim lucrurile (da, asta ar fi o adevărată reformă). Spre exemplu, s-ar cuveni îmbunătățit modul în care este reliefată la toate nivelele de evidențe contabile (iată, într-adevăr, un loc în care domnul ministru și-ar valorifica vocația) contribuția bănească a militarilor la asigurările de sănătate. O amendare a actului normativ care reglementează activitatea CASA OPSNAJ, la acest capitol și poate la altele, ar fi salutară din partea domnului ministru al Sănătății.

În orice caz, cadrele militare, în activitate, dar mai ales pensionarii, îl asigură pe domnul ministru că existența CASA OPSNAJ nu este un privilegiu, ci o normalitate la care ar trebui să se facă eforturi spre a se ajunge și în alte situații. Pentru că, inclusiv în unele țări ale NATO și UE, astfel de sisteme de asigurare pentru militari există și funcționează, așa cum trebuie să existe și pentru militarii României.

PRUL NEAGU

analiză

Crima organizată (III)

Crima organizată asiatică

- Triadele -

Triadele sunt cele mai vechi dintre grupurile active ale Crimei organizate chinezești din Statele Unite ale Americii. Ele sunt folosite în toate țările lumii unde „trebuie pedepsiți rebeli” din Crima organizată sau din cei care „deranjează” activitatea acesteia.

Triadele derivă din societățile secrete organizate în secolul al 17-lea cu scopul de a răsturna Dinastia Manchu.

Ca urmare a formării Republicii China în anul 1912, elemente criminale au preluat societățile și au început să opereze ca entități de Crimă organizată.

Poliția regală a Hong Kong-ului estimează că triadele în Hong Kong numără sute de membri în 50-55 de organizații separate. Cele mai mari și mai active sunt: **Sun Yee On**, **14K** și **Wo Nop To**.

Taiwanul are din abundență asociații triade – mai mult de 700 de diverse bande grupate în șase sindicate majore. Cea mai mare este **United**

Bamboo, urmată de **Four Seas Gangs**.

Majoritatea societăților Triade participă într-o gamă largă de activități criminale inclusiv spălarea banilor, traficul de droguri, jocuri de noroc, șantaj financiar, prostituție, înprumuturi cu dobânzi exorbitante și pornografie. Triadele mai sofisticate încearcă și reușesc să monopolizeze activitatea de distracții de tip chinezesc și piața de casete video din Hong Kong.

Specialiști în combaterea Crimei Organizate apreciază că mișcarea Triadelor către SUA a avut loc în trei faze distincte.

Prima, în perioada goanei după aur și perioada de expansiune ce a urmat acesteia în anii 1800;

A doua în perioada victoriei comuniste în China din 1949;

A treia în perioada marilor scandaluri de corupție din Hong Kong – mijlocul decadelor anilor '70.

Societățile Triade din SUA sunt cunoscute a fi ames-

tecate în jocuri ilegale de noroc, trafic de droguri, prostituție, șantaj financiar, omoruri la comandă, trafic de arme de foc și introducere ilegală de persoane în SUA.

Cele mai active organizații Triade în SUA sunt:

14K – activează în New York, Los Angeles, San Francisco, Chicago, Boston și Huston. Membri ai 14K din Los Angeles și San Francisco sunt cunoscuți a avea contracte în Toronto, Hong Kong și Taiwan.

United Bamboo este foarte activă în Huston, Los Angeles, New York, Chicago, Denver, Phoenix și San Francisco.

Sun Yee On (fracțiunea triadei Chian Chao). Membrii asociați ai acesteia sunt foarte activi la New York, San Francisco, Philadelphia, Boston și Atlantic City.

We Hop To este activă în Los Angeles și San Francisco.

După cum se știe, în 1997 Republica Chineză și-a asumat controlul asupra Hong

Kongului. Există pericolul ca unii membri ai Triadei să fi fugit în SUA, dar un număr important să fi luat destinația țărilor Europei de Est printre care și România. Acțiunile Triadei au putut fi văzute în România prin asasinarea unor cetățeni chinezi care au trădat China, Organizația Chineză sau nu s-au supus unor pretenții financiare ale bandelor de crimă organizată (vezi asasinarea cetățenilor chinezi din Ferentari în care a fost implicat și un cetățean pakistanez. Actorii au fost depistați de serviciul de Combaterea Crimei Organizate și Corupției din Poliția Capitalei la timpul respectiv. De asemenea poate fi exemplificat cazul chinezilor asasinați și băgați în geamantane, de asemenea finalizat pozitiv de autoritățile române prin condamnarea autorilor faptei.).

Sunt date certe că Societățile Triade din Hong Kong sunt în legătură și desfășoară activități ilegale împreună cu grupuri ilegale ale Crimei Organizate Chinezești pe teritoriul SUA,

dar și în Europa de Est, inclusiv pe teritoriul României.

Este de menționat faptul că membrii ai Triadelor se ascund în poziții respectabile prin afilierea la organizațiile Tong.

Tonguri influențate de Crima Organizată

Tongurile sunt organizații de afaceri sau de fraternitate cu sucursale în marile orașe americane cu multă populație chineză. Tongurile și Triadele au același mod de organizare, multe tradiții și ceremonii identice, cunoscându-se faptul că ele comunică între ele în mod regulat.

În general membrii Tongurilor din marile orașe americane nu sunt criminali. Cu toate acestea, s-a constatat în ultima perioadă o activitate intensă a Crimei Organizate Chinezești, de penetrare și influențare a Tongurilor.

Comisia de cercetare a Crimei Organizate din SUA a identificat mai multe Tonguri care au fost influențate decisiv de Crima Organizată Chineză, dintre acestea în mod semnificativ Tongurile Hip Sing, Hop Sing, On Leong.

O serie întreagă de membrii ai Tongurilor au fost amestecați în jocurile ilegale de noroc, șantajul financiar, mituirii ale unor oameni politici la comandă, corupție, trafic de droguri și prostituție-proxenetism.

Membrii Tongurilor sunt cei care în general dau tonul pentru bandele organizate de stradă care furnizează protecția, securitatea și administrarea jocurilor de noroc. Inițial aceste bande nu aveau o structură organizată. Cu timpul ele au devenit mult mai sudate, având o structură și o ierarhie bine definite.

Încă din anii 1800 conducătorii Tongurilor au ajuns pe poziții-cheie în politică și economie în multe din comunitățile chinezești. Elemente ale Crimei Organizate din Hong Kong de frica autorităților din RP Chineză au continuat să se infiltreze în aceste organizații (Tonguri) ca un mijloc de a le crea respectabilitatea care să le acopere activitățile lor ilegale.

Tendința de a utiliza bandele de străzi de către organizațiile Tong influențate de Crima Organizată este în continuă creștere.

De asemenea este în creștere tendința ca organizații criminale Chinezești să câștige noi spații de acțiune în țările est-europene, România fiind o țintă tentantă a acestor organizații exportând metode de mijloace folosite în obținerea câștigului ilicit, folosind asasinat atunci când interesul le-o cer. Tendința este aceea de a se răfui între ei, evitând a intra în conflict cu autoritățile române sau cu autohtoni, deocamdată.

IOAN CREȚU

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

COMUNICĂM,
DAR NU NE ÎNTELEGEM

Dacă am alergie la vreun cuvânt dintre cele foarte des utilizate azi, acela este fără îndoială „comunicare“. Dacă-l întrebi pe Vasile, venit la „Din dragoste“ de hăt-departe, de la Coțofenii din față, care își vrea înapoi nevasta după ce în prealabil îi crăpase țeasta de mai multe ori și în diferite locuri, el va spune că a avut cu nevasta „probleme de comunicare“. La fel va spune și un cuplu școlit și umblat. Cu toată comunicarea asta, cred că motivele de neînțelegere a celuilalt sunt la fel de multe și de puternice ca oricând. Să vedem de ce nu se mai înțeleg tinerii.

ANGELA S. (29 ani, medic stomatolog). Din lipsă de timp. Eu am din ce în ce mai puțin timp și din ce în ce mai puțină răbdare să stau și să ascult problemele și ce au alții să-mi spună. Nu e valabil doar pentru necunoscuți, dar și în familie am început să am dificultăți de concentrare. Trebuie să am o anumită dispoziție și o anumită deschidere ca să fac efortul de a înțelege, ceea ce mi se întâmplă din ce în ce mai rar.

GEORGE M. (26 ani, masterand). Eu întotdeauna m-am lăudat că sunt genul care se înțelege și înțelege pe toată lumea. Pentru asta e nevoie doar de o dorință de a cunoaște, de puțină curiozitate și cred că și de ceva nativ, care se numește de obicei intuiție. Dar cu cât avansează în vârstă, motivele de alienare se diversifică. Nu mai am timp, chef, sunt obosit, sunt mai tolerant cu toată lumea la suprafață, dar de fapt intolerant când vine vorba să cunosc pe cineva, și așa mai departe.

BIANCA P. (22 ani, studentă). Eu observ la școală cum se întâmplă lucrurile, de pildă la o discuție în grup. Toată lumea sare să-și spună părerea, înainte ca celălalt să termine ce are de spus, dacă povestești ceva despre tine, ceilalți se grăbesc imediat să

dea un contraexemplu din viața lor, care normal că li se pare mai valoros pentru discuție, și se pune o etichetă prea rapid și prea ușor și din cauza asta lucrurile avansează foarte greu.

ANDREI D. (26 ani, asistent manager). Întotdeauna într-un grup de oameni înțelegerea vine mai greu sau deloc. În firma unde lucrez se poate spune că nu va veni niciodată, pentru că nimeni nu e interesat de asta. Degeaba se fac acele team-building-uri, unde ideea este să ieșim din contextul cotidian, de birou, și să ne cunoaștem colegii într-un mediu mai liber. Acolo toată lumea se îmbată, se descarcă, apoi vine la birou și o ia de la capăt și nu se schimbă nimic. Înțelegem doar atât cât ne trebuie din fiecare, adică cine ne sunt prietenii, cine nu, cine ne susține, cine ne acoperă, cine ne repară computerul, cine ne poate face rău, chestii din astea. E mai convenabil.

DANIELA R. (21 ani, studentă). E foarte greu să-ți găsești puncte comune cu cineva, cred că asta e de fapt problema. Și dacă nu-ți găsești, tot poți să-l înțelegi pe celălalt și să-l lași în pace măcar, nu să încerci să-l înghesuie printre propriile tale criterii și experiențe. În plus, oamenii mint și se simt foarte mult și asta face comunicarea foarte dificilă.

Pagină realizată de IULIA GORZO

RECLAMAGII

git într-o minte obosită sau ne-exersată; de fapt, ar putea fi o expresie a admirației sincere față de vă spun imediat ce sau o suprasaturare de veți vedea într-o clipă ce; de fapt, nu cred că e mare lucru. Adică sigur nu e mare lucru. E vorba despre oamenii aceia care vorbesc în texte de reclame. Uneori sunt greu de înțeles. Ca să-i înțelegi, trebuie să fi văzut aceleași reclame.

Dacă nu știi despre ce vorbesc, conversația poate lua o turnură ciudată. Exemple:

- Bună, eu sunt cutare.
- Nu înțeleg ce spui, dar ce-ai zice de o cafea?
- sau:
- Dacă n-am închis gazele acasă?
- Dacă mă sărută data viitoare?
- și mai ales, când persoana sugerează că exagerezi în povestirea ta:

– Mie nu mi-e frică de nimic.

– Da, sigur, și marmota învelea ciocolata în staniol.

Asta e preferata mea, nu numai pentru că înainte de a vedea reclama, când cineva po-

menea din senin marmota, acum devenită celebră, dar pe-atunci aflată la începuturile sale, mi se părea că am în față un geniu al absurdului, dar și pentru că oamenii foloseau greșit această replică, pentru a-ți sugera că le cam înfloresți, când de fapt în reclamă ideea e că omul care vede marmote spune adevărul și ceilalți îi fac o mare nedreptate tratându-l ca pe un nebul.

Prin urmare, dacă întâlnești un astfel de exponat blândat cu texte de reclame, cu care sunt nevoită să rămân în contact mai mult timp, trebuie să mă duc acasă și să fac cercetări în domeniu, pentru ca data viitoare (da' chiar, dacă mă sărută data viitoare?) să înțeleg despre ce vorbește. Dacă ajung să nu mă uit cruciș când aud ceva de genul ăla-negru-de-respira-greu-era-tac'su-mă-dorele-dacă-vreau-ud-și-canapeaua-viitorul-sună-bine-fulga-nu-fi-vacă, ei bine, asta înseamnă că am făcut un pas mare spre înțelegerea semenilor mei și am motive să mă bucur. Da, sigur că da, și marmota...

După ce că exercițiul cunoașterii celuilalt e atât de greu, a mai apărut un nou motiv de ne-înțelegere, de fapt un nou limbaj, de fapt cred că ar trebui să fie un nou tip de umor de limbaj sau, de fapt, cred că ar

trebui să fie o încercare de a sparge gheața și de a găsi un teritoriu comun cu ceilalți; de fapt, ar putea fi pur și simplu lenea de a găsi ceva de spus celorlalți sau, de fapt, ar putea fi doar expresia unui vid prelun-